

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7Csp/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818201790
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3818201790.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobca Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie č. 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., ul. Martinčeková č. 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, žalovaný B. O., nar. X.X.XXXX, bytom ul. X. č. XXX/X, O., o zaplatenie 3.488,44.- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 3.488,44 eur, úroky 209,24 eur, úroky 2.119,89 eur, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 3.488,44 eur od 1.11.2017 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150 eur s účinnosťou od októbra 2018, najneskôr do 28. dňa kalendárneho mesiaca s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 16.4.2018, podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti žalovanému zaplatenia istiny 3.488,44.- eur, úrokov 209,24.- eur, úrokov 2.119,89.- eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 3.488,44.- eur vo výške 19,90% ročne od 1.11.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.488,44.- eur od 1.11.2017 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.11.2013 medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o úvere č. 7908478686, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 4.000,- eur, a ktorý sa ako dlžník zaviazal vrátiť v splátkach vo výške vyplývajúcej z predpisu splátok. V mesačnej splátke bolo zahrnuté aj dohodnuté poistné. Žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru, vrátane príslušenstva. Žalovaného upozornil, že po dobu viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti je v omeškaní s úhradou pohľadávky, a že ak ju v určenej lehote nezaplatí, je ako veriteľ oprávnený využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia, listom označeným ako výzva na úhradu dlžnej sumy pristúpil k zosplateniu úveru.

3. Žalovaný ponechal na úvahu súdu rozhodnutie vo veci, s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania. Na zaplatenie dlžnej sumy žiadal povoliť splátky vo výške 150,- eur mesačne.

4. Právny zástupca žalobcu sa na určený termín pojednávania nedostavil. Doručenie mal riadne vykázané, Neprítomnosť riadne a včas neospravedlnil. Súd vec prejednal v jeho neprítomnosti.

5. Súd vo veci (a to i s poukazom na ustanovenie § 295 Civilného sporového poriadku) vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.11.2013, s Obchodnými podmienkami pre úver, so Všeobecnými obchodnými podmienkami, s aktuálnym stavom úveru, s predpisom splátok, s upozornením na zosplatnenie úveru, s výzvou na úhradu dlžnej sumy, so Sadzobníkom poplatkov.

6. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

7. Dňa 28.11.2013 medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o úvere č. 7908478686, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4.000,- eur, ktorý sa ako dlžník zaviazal uhradiť v 60 mesačných splátkach po 109,95,- eur. V zmluve je uvedená výška úrokovej sadzby 19,90% ročne, celková výška nákladov 2.357,37,- eur, RPMN 23,01%, priemerná RPMN 21,09%, dátum 1. splátky 10.12.2013, dátum konečnej splatnosti úveru 10.11.2018, dátum každej ďalšej splátky k 10. dňu v mesiaci.

8. Podľa čl. 5.5 písm. i/, písm. a/ Obchodných podmienok pre úver, ak je dlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru banka úročí nesplatený úver, a to až do jeho úplného splatenia dohodnutou úrokovou sadzbou navýšenou o úrok z omeškania, ktorého výška je stanovená v oznámení o úrokových sadzbách.

9. Podaním zo dňa 4.5.2015, označenom ako upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru, žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 575,38,- eur (pozostávajúcej z omeškanej splátky 525,- eur, z poplatkov 36,15,- eur a z poistného 14,23,- eur) v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Súčasne ho upozornil, že ak dlžnú sumu nezaplatí, je oprávnený využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka.

10. Podaním zo dňa 18.5.2015 žalobca oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka sa k uvedenému dátumu stala predčasne splatnou v celom rozsahu.

11. Z výpisu z účtu vyplýva, že z poskytnutého úveru 4.000,- eur žalovaný zaplatil sumu 511,56,- eur a neuhradená istina predstavuje 3.488,44,- eur, a dlžné úroky ku dňu zosplatnenia sumu 209,24,- eur plus 2.119,89,- eur.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 28.11.2013, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené pod písm. a/ až y/.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 28.11.2013, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 3 citovaného zákona, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 citovaného zákona, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že žaloba je podaná dôvodne sčasti.

20. Spotrebiteľskou zmluvou je akákoľvek súkromnoprávna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v smernici 93/13/EHS bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným osobitným zákonom. Z toho vyplýva, že ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách je potrebné použiť aj na tie právne vzťahy, ktoré vznikajú na základe iných zákonov z oblasti súkromného práva.

21. Dňa 28.11.2013 medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o úvere č. 7908478686, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4.000,- eur, ktorý sa ako dlžník zaviazal uhradiť v 60 mesačných splátkach po 109,95,- eur. V zmluve je uvedená výška úrokovej sadzby 19,90% ročne, celková výška nákladov 2.357,37,- eur, RPMN 23,01%, priemerná RPMN 21,09%, dátum 1. splátky 10.12.2013, dátum konečnej splatnosti úveru 10.11.2018, dátum každej ďalšej splátky k 10. dňu v mesiaci. Žalobca zmluvu uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo je zrejmé aj z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom (okrem iných) je poskytovanie pôžičiek a úverov. Z tohto dôvodu sa považuje za dodávateľa. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by žalovaný pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za spotrebiteľa. Zo samotnej zmluvy, z Obchodných podmienok pre úver, zo Všeobecných obchodných podmienok je zrejmé, že žalovaný nemohol individuálne ovplyvniť ich obsah, boli už vopred pripravené na predtlačenom formulári, lebo sa uzatvárali vo viacerých prípadoch pre väčší počet spotrebiteľov.

22. S poukazom na uvedené zistenia, predmetná vec sa týka záväzkovo-právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku, v zákone č. 129/2010 Z.z.. Súd nepopiera úver ako absolútny obchod, avšak v prípade dualistickej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, aplikovať občianskoprávnu úpravu a nie úpravu obchodnoprávnu. Presadzovanie obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe o občianskych právach, len s poukazom na argumentáciu o úveroch ako absolútnych obchodoch, by bolo argumentačne zjednodušené (porovnaj I. ÚS 402/2013).

23. Účelom zákona č. 129/2010 Z.z. bolo prebrať do slovenského jazyka smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008.

24. Podľa Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.11.2013 jej neoddeliteľnou súčasťou sú Obchodné podmienky pre úver a Všeobecné obchodné podmienky.

25. Podľa čl. 10 ods. 1 prvý pododsek smernice č. 2008/48 zmluvy o úvere sa vypracujú písomne alebo na inom trvalom nosiči.

26. Uvedená smernica však žiadnym spôsobom neuvádza, že zmluvy o úvere, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie musia byť vyhotovené v jedinom dokumente.

27. Ako vyplýva z čl. 10 ods. 2 smernice č. 2008/48 v súlade s odôvodnením 31 tejto smernice, požiadavka zrozumiteľne a stručne uviesť v zmluve o úvere, vyhotovenej písomne alebo na inom trvalom nosiči náležitosti uvedené týmto ustanovením, je nevyhnutná na to, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami.

28. Predmetná zmluva spĺňa všetky v ustanovení § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu 28.11.2013 predpísané náležitosti, preto úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

29. Podľa § 565 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

30. Uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok) je viazané na splnenie podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

31. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva priamo zo zákona. Môže k nej dôjsť najmä na základe výslovnej dohody účastníkov záväzkového vzťahu (alebo rozhodnutia súdu).

32. V Obchodných podmienkach pre úver, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere č. 7908478686 zo dňa 28.11.2013 sa jej zmluvné strany dohodli, že ak je dlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný.

33. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

34. Ako to už bolo uvedené, v podaní zo dňa 4.5.2015 označenom ako upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru, žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 575,38.- eur, a to v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Súčasne ho upozornil, že ak dlžnú sumu nezplatí, je oprávnený využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaný dlžnú sumu nezplatil a dňa 18.5.2015 žalobca, ako veriteľ úver zosplatnil.

35. Medzi stranami nebolo sporné, že ku dňu zosplatnenia úveru dlžná istina predstavovala 3.488,44.- eur (4.000,- eur poskytnutý úver mínus 511,56.- eur zaplatená suma). Nárok o zaplatenie sumy 3.488,44.- eur bol opodstatnený.

36. V Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.11.2013, si žalobca a žalovaný dohodli úrok 19,90% ročne, ako celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Dohodnutá výška úrokovej sadzby sa neprieči dobrým mravom, nie je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka.

37. Medzi stranami nebolo sporné, že ku dňu zosplatnenia úveru dlh na dohodnutých úrokoch predstavoval 209,24.- eur plus 2.119,89.- eur (výpočet podľa prvej až tretej tabuľky, uvedenej v žalobe). Nárok o ich zaplatenie bol opodstatnený.

38. Žalobca svojim dispozičným úkonom predmetom súdneho konania urobil aj nárok o zaplatenie úrokov z omeškania.

39. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Povinnosť platiť úroky z omeškania vzniká pri omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti. Omeškanie dlžníka trvá až do doby riadneho splnenia záväzku.

42. Žalobca si úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne uplatnil z istiny 3.488,44.- eur od 1.11.2017 do zaplatenia.

43. Ako to už bolo uvedené, ku dňu 18.5.2015 žalobca úver zosplatnil, pričom na zaplatenie dlžnej sumy žalovaného vyzval v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Podanie označené ako výzva na úhradu dlžnej sumy, si žalovaný prevzal dňa 22.5.2015 a od 23.5.2015 mu začala plynúť 10 dňová lehota, ktorá uplynula dňa 2.6.2015. Dňa 3.6.2015 sa začalo omeškanie, avšak žalobca si úroky z omeškania uplatnil až od 1.11.2017. Súd však bez návrhu žalobný petit nemohol prekročiť a priznať viac. Žalobcovi, preto priznal úroky z omeškania 5,05% ročne zo sumy 3.488,44.- eur od 1.11.2017 do zaplatenia.

44. Žalobca predmetom konania urobil aj nárok o zaplatenie úrokov 19,90% ročne, uplatňovaných zo sumy 3.488,44.- eur od 1.11.2017 do zaplatenia, t. j. po zosplatnení úveru.

45. Je potrebné rozlišovať medzi splatením a zosplatnením úveru, ide o pojmy s odlišnými dôsledkami pre existenciu nároku veriteľa. Splatením úveru sa rozumie jeho vrátenie veriteľovi spolu s úrokmi. Splatením úveru aj s úrokom zaniká nárok veriteľa. Zosplatnením sa naopak rozumie určenie splatnosti celého dlhu v prípadoch, kedy bolo vrátenie dlhu dohodnuté vo forme splátok.

46. Splácanie úveru v splátkach, na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Stav výhody splátok je obvyklý a teda justifikuje nárok dodávateľa na úroky, ako cenu dočasne „obetovaných“ peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde navrhovateľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto zásadnom rozdieli, podľa názoru súdu, spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade, by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia, a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd ďalej poukazuje na to, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením dlžnej sumy. Naopak, s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z. z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 4Obo 143/98,

z ktorého vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (určenie splatnosti celého dlhu zosplatením), ďalej na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 171/2016, Krajského súdu Prešov č. k. 24Co 72/2017. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade, by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

47. Zásadný posun v uvedenej otázke predstavuje v spotrebiteľských právnych veciach i judikatúra Súdneho dvora Európskej únie (porovnaj napr. C-416/11). V tejto súvislosti súd opätovne udáva, že prípadná dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania platiť za ďalšie sankcie aj po splatnosti pohľadávky, a to aj úroky za poskytnutie úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, a tým zhoršuje jeho postavenie oproti zákonnej úprave, ktorá ho chráni v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu vo vzťahu k výške úveru.

48. S poukazom na uvedené dôvody, žalobcovi nepatrí nárok na dohodnutý úrok zo zmluvy po zosplatení úveru. V tejto časti súd žalobu, ako neopodstatnenú zamietol.

49. Žalovaný navrhol, aby mu súd povolil na zaplatenie dlžnej sumy splátky po 150,- eur mesačne.

50. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

51. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškание s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

52. Ustanovenie § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku upravuje lehotu, v ktorej je potrebné splniť povinnosť uloženú v rozsudku. Základná zákonná lehota je tri dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Zákonná úprava tejto lehoty však pripúšťa výnimku, keď v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach.

53. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom povinného (žalovaného) na zachovanie dôstojných životných podmienok.

54. Žalovaný je zamestnaný a dosahuje priemerný mesačný netto zárobok 800,- eur, z ktorého titulom uzavretej nájomnej zmluvy mesačne platí sumu 300,- eur. Má aj ďalšie dlhy, ktoré spláca vo výške: 160,- eur, 120,- eur mesačne. Jeho náklady na stravu mesačne sú 200,- eur. Je nemajetný, bez úspor. Zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom naraz, by ho dostalo do stavu hmotnej núdze, keďže je zrejmé, že na tieto účely by musel žiadať o poskytnutie úveru. Preto mu súd povolil splátky vo výške 150,- eur mesačne, avšak s tým, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

55. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

58. Žalobca bol v konaní, pokiaľ ide o istinu, úspešný v rozsahu 100%.

59. Po právoplatnosti rozhodnutia, osobitné uznesenie o výške náhrady trov konania vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie ďalej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.